

РЕШЕНИЕ

№ 1444

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20221000500528 по описа за 2022 година

при участието на секретар Мария Крайнова, за да се произнесе, взе предвид следното :
Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на ответниците Б. А. М., С. Г. Г., Фондация Инфоспейс и „Медияпул“ ООД, чрез адв. А. К. срещу решение 267058 от 21.12.2021 г. на СГС, ГО, 18 с-в по гр.д. 15441/2019 г. С решението ответниците са осъдени да заплатят солидарно на С. В. М. сумата 60 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, причинени от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“, както следва - от 12.02.2018 г., озаглавена “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“; от 16.02.2018 г. озаглавена „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“; от 19.02.2018 г. - „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. - „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“, ведно със законната лихва върху главницата от 20.02.2018 г. до окончателното плащане, както и 6 909.16 лева – разноски по делото.

Твърди се неправилно приложение на процесуалния и материалния закон, както и необоснованост: не е разграничена формата на участие на всеки от ответниците, не е ясно осъществяването на обида или на клевета е прието за доказано, не са изложени мотиви за отхвърляне на възраженията на ответниците, не е ясно какво означава „собственик на сайт“, не е взето предвид, че отговорност за оценъчни съждения не се носи, че ищецът е публична фигура, а обезщетението е прекомерно и несъответно на съдебната практика. Иска се събиране на гласни доказателства, които не са събрани от СГС.

Постъпил е отговор от ответника чрез адв. П. И., в който жалбата се оспорва, моли се за потвърждаване на решението и се възразява срещу допускане на исканите доказателства.

Жалбата е подадена в срок и е допустима. Съдът е оставил без уважение доказателственото искане по следните съображения. С исковата молба е поискан разпит на трима свидетели, като след указания е уточнено (молба на л. 436 от първоинстанционната

преписка), че един от тях ще установява начина на работа в медията и подготовка на статиите, а другите двама – факти и обстоятелства, свързани с личността и публичния образ на ищеца, както и обстоятелство, че същите са били известни в рамките на журналистическата общност и предмет на публикации и преди процесните статии. С определение от 08.02.2021 г. СГС е допуснал първия свидетел за начина на работа в медията и подготовка на статиите е отказал разпит на двама свидетели за посочените обстоятелства. Впоследствие искане за разпит на свидетели не е правено в двете съдебни заседания, проведени пред първата инстанция. Въззивният състав е счел, че няма процесуално нарушение на първата инстанция, което да прави искането допустимо. Обстоятелствата, за които се иска разпит на свидетел, са твърде общо формулирани и не може да се прецени относимостта им към спора, поради което приетото от СГС в определението от 08.02.2021 г. е правилно.

В съдебно заседание адв. К. от името на жалбоподателите посочва, че в обжалваното решение липсва каквото и да е разграничение на ролята на които да е от четиримата ответници, като не е ясно кои от тях са приети за издатели. Няма как едновременно две юридически лица, без да са създатели, да бъдат издател на една медия. В разрез със задължителната практика на ВКС е приета отговорност за главния редактор на медията – С. Г.. Направен е опит за нововъведение в правото, като е вменена отговорност на т.н. собственици на медии. Неясно било дали става въпрос за обида или клевата. Законът е правилно изяснен, но е неправилно приложен в настоящия случай спрямо фактите. Правилно е прието, че обидните изрази могат да бъдат единствено такива, които са неприлични, вулгарни, нецензурни, но не е направен анализ на съдържанието на текстовете, от които ищецът се оплаква и никъде не е прието дали е налице такава нецензурност, вулгарност, неприличност. Необяснимо било прието, че фактите, които са изнесени, са верни, но не били обективно представени. Не бил отчетен общественият интерес и целта на статията, която категорично не е да уязви ищеца, а да бъде припомнена публикувана за него информация излязла в множество медии, а ищецът е бил кандидат за позицията председател на Градския съд, като по тази причина той попада в С.ата на прожекторите. Въпросите, които коментира изданието „Медияпул“, са поставени от неправителствена организация в хода на този дебат, който протича както пред ВСС, така и публично. Решението следва да бъде отменено и поради липсата на причинно-следствена връзка, неправилно обсъждане на свидетелските показания и другите събрани доказателства. Особено драстично е отклонението от стандарта пропорционалност при определяне на обезщетението. Претендира разноски за платената държавна такса.

Ответникът по жалбата чрез адв. И. в съдебно заседание поддържа, че решението е правилно и постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Моли в тази връзка съдът да вземе предвид всички изложени в отговора на въззивната жалба доводи и възражения против аргументите и оплакванията във въззивната жалба. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

При извършената служебна проверка на основание чл.269 от ГПК, съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от законен състав на родово компетентния съд, в изискуемата от закона форма, по допустим иск, предявен от и срещу процесуално легитимирани страни, поради което е валиден и допустим.

В исковата молба и молба от 27.01.2021 г. са въведени твърдения, че ищецът заема длъжността съдия от 1992 г., като до настоящия момент, последователно е работил като младши съдия, районен съдия, съдия в Софийския градски съд. В периода от 2004 г. – 2009 г. бил председател на СГС. От 2004 г. бил с ранг „съдия във Върховния касационен съд и Върховния административен съд“. Участвал в процедура за избор на председател на СГС, открита от Висшия съдебен съвет през 2017 г., като в периода на провеждане на процедурата в електронния информационно-аналитичен сайт „Mediapool.bg“ на 12.02.2018 г., 16.02.2018 г., 19.02.2018 г. и 20.02.2018 г. се появили публикации със следните заглавия: „Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“; „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“. „Само фаворитът на

съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“. „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“.

Първият ответник Б. М. бил посочен като автор на тези четири публикации в електронния информационно-аналитичен сайт „Mediapool.Bg“ от 12.02.2018 г., 16.02.2018 г., 19.02.2018 г. С. Г. и Фондация „Инфоспейс“ били посочени като действителен собственик на същия сайт. Твърденията са, че в статиите били използвани клеветнически и изрази, чрез които се внушава негативният му образ на магистрат и бивш председател на СГС, и на неподходящ кандидат за същия пост. Името му системно и многократно се споменавало съпътствано с определението “скандален“ или със съществителното „скандал“(и). Чрез множество неверни твърдения се правел опит да се внуши на аудиторията, че е неморален, корумпиран и безскрупулен, че е придобил имуществото си по незаконен начин, използвайки служебното и ръководното си положение. Четирите статии нанесли сериозен удар на репутацията му сред колеги, приятели и роднини – нямало с кого да изпие едно кафе и да размени две думи, защото никой не искал да се дискредитира в негово присъствие. Препятствано било кариерното му развитие. Ищецът изгубил съня си и изпаднал в депресия. Влошила се хипертонията, от която страдал и се задълбочили храносмилателните му проблеми. След намаляване на иска преди първото с.з. и конституиране на „Медияпул“ ООД като ответник иска солидарно осъждане на четиримата ответници за 60 000 (шестдесет хиляди) лева обезщетение за неимуществени вреди в резултат на посочените четири публикации.

Възраженията в отговора на исковата молба на първоначалните трима ответници и в отговора на исковата молба на четвъртия ответни са, че публикациите не съдържат обидни думи, изрази или квалификации от естество да накърнят доброто име и честта на ищеца, нито по същината си представляват клевета. Не било налице противоправно поведение на журналиста М., тъй като във връзка с избор на председател на Софийски градски съд е изразил мнения и оценъчни съждения, с които е целял да информира обществото за факти и обстоятелства, а не да урони престижа на ищеца. Посочват, че изказаните мнения и оценъчни съждения са формирани на база факти и обстоятелства, описани в предходни публикации в други медии и от други журналисти, съдържащи се в протоколи от заседания на ВСС, протоколи от ОС на съдиите в СГС и официални сайтове на държавни институции. Твърдят, че цитираните статии не съдържат негативни твърдения за ищеца като съдия, които да са неверни. Цитираните изрази са извадени от контекста на изложението и илюстрирали само проблемни случаи на правораздаване в СГС по време на управленския мандат на М.. Цитирани са статии, въз основа на които Б. М. е формирал изразените мнения на база на предходни публикации.

Предявените искове са с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 и чл. 53 ЗЗД.

Не е спорно по делото, че от 1992 г. ищецът заема длъжността съдия и от тогава е работил като младши съдия, районен съдия, съдия в Софийски градски съд. Бил е председател на Софийски градски съд през периода 2004 г. - 2009 г., а от 2004 г. е с ранг „съдия във Върховния касационен съд и Върховния административен съд“. Не се спори, че през 2017 година е открита процедура за избор на председател на Софийски градски съд, в която ищецът бил единият от кандидатите, както и че статии с посочените по-горе заглавия са публикувани на сайта “mediapool.bg” на посочените дати. По делото се установява, че през 2008 г., 2009, 2010 г. на различни вестници и сайтове е публикувана негативна информация за ищеца. Спорно е дали ответникът М. е автор на публикациите и кой е издател на електронното издание, в което са се появили те. Спорно е дали правото на изразяване и разпространяване на информация е превратно упражнено, налице ли са обидни и клеветнически изявления, съответно налице ли е противоправно поведение на служител на издателя на медията, основание за ангажиране на деликтна отговорност по чл. 45 вр. чл. 49 ЗЗД. Спорно е също така дали действителният собственик носи отговорност за публикуваните статии, в случай че се установи противоправно поведение на автора.

По повод предявените искове с правно основание чл. 45 вр. чл. 49 от ЗЗД ищецът следва да докаже кой е автор на статиите, кой е издател на медията, в която те са

публикувани, противоправно поведение на служител на някой от твърдените издатели, в какво се изразяват претърпените вреди, както и обстоятелството, че това противоправно поведение е решаващо за настъпване на вредите.

От представените с исковата молба разпечатки, неоспорени от ответниците, както и при проверка на сайта от съда, съдът констатира, че като автор на публикациите непосредствено след заглавието е посочен Б. М.. От показанията на св. К. Н. Н. се установява, че двамата са били колеги и са работели за сайта “mediapool.bg”. Тези обстоятелства са достатъчни, за да се приеме авторството на публикациите от първия ответник. Неоснователни са оплакванията във въззивната жалба в тази насока. Посочването на М. като автор на статиите, което е отделено за безспорно в първото с.з., както правилно е отбелязано във въззивната жалба, създава житейската презумпция, че той е техен автор. По делото няма доказателства автор на тези публикации да е друго лице, различно от посоченото. За целите на настоящото гражданско производство посочването му като автор и свидетелските показания са достатъчни, за да се приеме този факт за доказан.

Ето защо, следва да се пристъпи към преценка доколко изразените в тези публикации мнения и отразените факти са поднесени съобразно нуждите на обществения дебат и дали поведението на ответника М. е противоправно.

Вън от съмнение е, че правото на изразяване е закрепено от Конституцията, от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), както и че чрез публикациите авторът им е отговорил на нуждата от информация на обществото по важния въпрос за това кои са кандидатите за поста председател на най-големия съд в България. Свободата на словото обаче се разпростира до пределите, до които засяга други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на гражданите. В този смисъл е и основополагащата практика на КС по тълкуването на конституционните норми, уреждащи свободата на словото. (РКС № 7/1996 г. по к.д. № 1/1996 г., РКС № 20/1998 г. по к.д. № 16/1998 г.).

От значение по настоящото дело е доколко поместеното в статиите от 12.02.2018 г., 16.02.2018 г., 19.02.2018 г. и 20.02.2018 г. е реализирано на правото по чл. 10 от ЕКЗПЧОС, съответно чл. 39 от КРБ и дали при упражняването му следва да бъде наложено ограничение, предвидено в закона, необходимо в едно демократично общество за защита на репутацията или правата на другите съобразно практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), Конституционния съд и ВКС.

По конкретните дела ЕСПЧ винаги е изследвал въпроса дали е постигнат справедлив баланс между конкуриращи се интереси и права (напр.- Решение от 04.12.2007 г. по дело *Dickson v. the United Kingdom*, № 44362/04; Решение от 16.12.2010 г. по дело *A., B. and C. v. Ireland*, № 25579/05, Решение от 15.09.2011 г. по дело *Mosley v. the United Kingdom*, № 48009/08). Като относими критерии, които трябва да бъдат взети предвид при балансирането в конфликта между правото на личен живот по чл. 8 и правото по чл. 10 ЕКПЧ, през годините ЕСПЧ е посочвал: приносът за дебат от обществен интерес; обществения статус, известността на засегнатото лице (приемано е, че допустимите граници за критика на публични фигури в сравнение с частните лица са много по-широки); предмета на репортажа/статията, досегашното поведение на съответното лице; съдържанието (лексика и изразни средства), формата и последиците от казаното, от публикацията; начинът и обстоятелствата, при които е получена информацията, нейната достоверност и източници; разграничение дали се касае за оценъчни съждения или за фактически твърдения; отговорностите и изискванията за упражняването на журналистическа дейност – посочвано е, че журналистите са длъжни да действат добросъвестно, да предоставят проверена и точна информация, но свободата на словото по отношение на тях може да включва известна степен на преувеличение, представяне на шокиращи мнения, идеи и дори провокации (вж. – Решение от 07.12.1976 г. по дело *Handyside v. the United Kingdom*; Решение от 08.07.1986 г. по дело *Lingens v. Austria*; Решение от 27.06.2017 г. по дело *Satakunnan Markkinapörssi Oy и Satamedia Oy v. Finland*, № 931/13, § 165; Решение от 07.02.2012 г. по дело *Von Hannover v. Germany*, № 40660/08 и 60641/08). В зависимост от предмета на конкретното дело,

съобразяването на посочените критерии осигурява необходимите стандарти за „съгласуваност” или „зачитане” на правата на личността и свободата на изразяване, възприети от ЕСПЧ.

Допустимо е ограничаване на свободата на словото само при условията, предвидени в чл. 10 т. 2 ЕКПЧ, регламентирани в три категории: предназначени да защитят публичния интерес (националната сигурност, териториалната цялост, публичната сигурност, превенция на безредици или престъпления, защита на здравето и морала); предназначени да защитят честта и доброто име или правата на другите и за защита срещу разпространяване на поверителна информация; необходими за поддържане авторитета и независимостта на съдебната власт.

В решение № 253 по гр.д. 1251/2012 г. на ВКС, III ГО са обобщени решенията за уеднаквяване на практиката във връзка с отговорността за разпространени чрез печатно произведение твърдения и оценки. Когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39 ал.1 от Конституцията на Република България (КРБ) и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки чрез печатно произведение могат да се разпространяват свободно. Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие (срв. решение на ВКС, III г.о. по гр.д.№ 1438/ 2009 г., постановено по чл. 290 ГПК). Свободата на изразяване на мнение е изключена в случаите, визириани в чл.39 ал.2 КРБ (решение на ВКС, I г.о. по гр. д. № 5059/2008г.), но във всеки друг случай издателите на печатни произведения могат да разпространяват правомерно свои или чужди оценъчни съждения. Негативните оценки за определена личност, открояваща се по една или друга причина в обществения живот, не поражда отговорност, ако не засягат достойнството на личността, т.е. ако не осъществяват състава на обидата или състава на клеветата. Настоящият съд намира, че тези принципни разрешения важат и за електронните издания, включително за четирите публикации в информационно-аналитичния сайт “mediapool.bg”.

Безспорно е, че статиите в електронното издание следва да се поднасят в определени рамки и да не излизат извън ограниченията на чл. 10, ал. 2 от ЕКЗПЧОС, както и да не накърняват правата на другите, гарантирани и от КРБ. В конкретния случай тези рамки са по-широки, тъй като личността на ищеца е публична и като такава е оправдано от гледна точка на необходимостта на демократичното общество да бъде обект на критика в по-голяма степен. В този смисъл е широко известната практика на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), както и на българския КС (например в цитираните по-горе РКС).

Статията от 12.02.2018 г. е със следното съдържание: „Скандално известният бивш председател на Софийския градски съд (СГС) С. М. очаквано не получи в понеделник подкрепата на мнозинството от колегите му за нов управленски мандат. Гражданският съдия Е. Г. събра 44 гласа срещу 25 за М. по време на Общото събрание на градските съдии, на което бяха изслушани двамата кандидати за ключовия пост. От общо присъствалите 98 магистрати правото си на глас са упражнили 88, като 13 не са подкрепили никого от кандидатите, а шестима са гласували и за Г., и за М., научи Mediapool. Двамата кандидат-председатели на СГС се самономинираха за участие в надпреварата, чийто изход остана отворен, след като двете основни фаворитки на съдиите за поста отказаха да участват. Първо това направи Д. П., която пое временното управление на съда след изненадващата оставка на предишния му ръководител К. Т. Тя обаче категорично отказа да се кандидатира за титулярен председател. Впоследствие Общото събрание на СГС номинира с огромно мнозинство съдия В. Ц., която обаче се отказа от конкурса по лични причини в средата на ноември м.г. Така конкуренти за поста останаха само Е. Г. и С. М., който ръководеше съда между 2004 и 2009 г. Липсата на подкрепа сред съдиите за кандидатурата на М. пролича още при гласуването на Общото събрание за временен ръководител след оставката на Т. Тогава бившият председател на градския съд получи едва 5 гласа. Подкрепеният от мнозинството градски съдии Е. Г. правораздава в Гражданското отделение на СГС. Той бе зам.-

председател на съда по времето на неговия временен ръководител В. Й., който пое поста след напускането на В. Я., която получи условна присъда за незаконно разрешените от нея специални разузнавателни средства (СРС) по разработката на ДАНС "Червей". С. М. пък е съдията, който навремето разреши СРС-тата по друга скандална разработка на службата - "Галерия". По нея подслушвани се оказаха редица политици и журналисти. Освен това в съдийската гилдия неофициално се говореше, че М. се радва на благоразположението на ДПС, докато беше председател на съда. Най-шумните скандали с него бяха свързани с отказаната изборна регистрация на СДС, както и със съмнително звучащите политически мотиви по решението около регистрацията на ръководството на главното мюфтийство, при която имаше сблъсък между привърженици и противници на А. Д.. През 2005 г. се оказа, че съдията ползва откраднат в Германия джип BMW X5, който бе конфискуван у нас и предоставен от финансовото министерство на Софийския градски съд. След като германски медии разкриха, че лично М. се вози в откраднатия луксозен автомобил, той отказа да го ползва.

Статията от 16.02.2018 г. е със следното съдържание: „На 20 февруари Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет (ВСС) ще опита да избере нов председател на най-големия окръжен съд в страната – Софийският градски съд (СГС). Кандидатите за ключовия пост са двама – сравнително неизвестният в обществото бивш временен зам.-шеф на съда Е. Г. и експрезидента С. М., известен както с близостта си до ДПС, така и със серията скандали, в които бе забъркано името му по време на управленския му мандат от 2004 до 2009 г. Вероятно точно по тази причина Общото събрание на СГС подкрепи в понеделник Г. за поста. Той събра 44 от гласовете на колегите си срещу 25 за М.. Едва ли ще е пресилено да се отбележи, че с вота си градските съдии демонстрираха, че предпочитат да ги ръководи неопетнен, а не доказано скандален магистрат. **Различна репутация, различно имущество** Освен имиджа, между двамата конкуренти за поста има и друга сериозна разлика – имотното им състояние. По данни на неправителствената организация "Антикорупционен фонд", Е. Г. е декларирал като семейно имущество един апартамент и две дворни места, други пет недвижими имота, спестявания от 3500 лева, седем покупки на акции, две коли на обща стойност 13 800 лева, три кредита за 196 000 лева, две ипотечи за 215 000 лева, както и разходи за обучение за 245 000 лева. С. М., чиято професионална кариера е преминала изцяло в съдебната система, към днешна дата официално е милионер. Бившият шеф на СГС притежава сметки за общо 1 059 610 лева, две коли на стойност 56 600 лева, шест недвижими жилищни имота, един апартамент, два гаража, както и две ниви, продадени м.г. Проверка на "Антикорупционния фонд" в Имотния регистър показва, че от 1999 г. насам М. и родителите му са осъществили множество сделки с недвижими имоти, като някои от имотите придобиват от сина си, прехвърлят му други или му даряват получените от продажбата средства. По информация на Mediarool забогатяването на М. е станало повод за въпрос към него по време на изслушването в понеделник пред колегите му. Според краткия му отговор той е бил обект на проверки от страна на ДАНС и НАП, които не са открили нищо нередно. Неяснотите около начина, по който е било генерирано това имущество, обаче не са най-големият проблем в биографията на М.. Далеч по-същественият момент е, че евентуалният му избор е гаранция за нови скандали в дейността на СГС и това не е предположение, а логично следствие от мандата му начело на съда. **"Позор за съдебната система"** Може би най-красноречивото описание на способностите на М. като административен ръководител бе дадено от бившия шеф на Върховния административен съд (ВАС) и настоящ конституционен съдия К. П.. По време на дебата във ВСС преди съветът да избере наследник на М. през юли 2009 г., П. произнесе следната легендарна фраза: "Следя СГС от 30 години и никога не е имало толкова скандален мандат. Първият мандат на М. като председател е провал за съда, вторият би бил позор за съдебната система." В крайна сметка тогавашните съдебни кадровици предпочетоха небезизвестния му заместник Г. К., преди това издигнат до зам.-председател на съда лично от М., въпреки нищожния му стаж като съдия. Както е известно, Колев завършва юридическото си образование в Академията на МВР в Симеоново, след което работи като прокурор. След намесата на М. в кариерата му обаче, тя ударно тръгна нагоре и след СГС Колев оглави ВАС – не без протекциите от ГЕРБ.

Скандал след скандал През петте години начело на СГС М. успя да се вкара в не е един и два скандала – някои с политически отенък, други с икономически, но най-вече отличаващи се със съмненията за корупция, които предизвикаха. Едва година след встъпването му в длъжност като председател на градския съд, той доби международна популярност заради разкритието на германското списание "Шпигел", че кара луксозен джип BMW X5, откраднат в Германия. Впоследствие стана ясно, че джипът е бил конфискуван у нас и предоставен за ползване на М. от финансовото министерство. Той пък реши да върне автомобила, но така или иначе горчивият привкус, че висши магистрати у нас могат да си позволят да шофират крадени в Западна Европа коли, остана. По време на мандата си М. директно бе обвинен, че е взел подкуп от 300 000 лева, за да уреди законността на преизбирането на М. Х. за главен мюфтия. Твърдението бе на члена на Висшия мюсюлмански съвет А. Х. А., според когото 200 000 лева са били дадени и на Р. П., която оглавяваше фирменото отделение на градския съд. Тези обвинения обаче така и не доведоха до разследване и съдебно дело. Делото за фалита на "Кремиковци" Емблематичен за качествата на С. М. казус обаче е мегаделото за несъстоятелността на металургичния комбинат "Кремиковци", описан подробно от "Капитал" преди избора на Г. К. за шеф на СГС. То бе разпределено на съдия Д. М., командирована в градския в обяснение през годините. Делото е образувано по искане на дружеството кредитор "Пещоремонт" АД, като впоследствие към него са присъединяват още фирми. Докато е висящо, на 11 февруари 2008 г. бащата на С. М. – В. М., придобива на борсата (49.05%) от капитала на "Пещоремонт". Сделката е предшествана от серия сделки с акции от капитала на публичното дружество, сключвани винаги на долното за деня ценово ограничение, така че цената на акциите да се понижи от 11.05 лева до 1.95 лева. За колкото ги придобива и М.-баща. Цялата тази хронология бе установена от Комисията за финансов надзор. На 8 май 2008 г. акциите са продадени от В. М. с печалба от 84 000 лева, а няколко месеца по-късно синът му лично се ангажира с делото, като ръководи първото събрание на кредиторите и назначава А. М. за втори синдик, въпреки че кредиторите в "Кремиковци" с гласуване са определили друг. Решението му е отменено като незаконно от Софийския апелативен съд. Интересното е, че въпреки целия този развой на събитията, С. М. в нито един момент не смята за необходимо да декларира конфликт на интереси и да си направи отвод, както го задължава Етичният кодекс на българските магистрати. **Отказаната регистрация на СДС** През 2009 г. тогавашният шеф на СГС забърка и политически скандал, защитавайки публично решението на съдия Д. Й. да откаже регистрацията на СДС за парламентарните избори. Казусът придоби абсурдни размери, след като Върховният касационен съд (ВКС) отмени отказа, връщайки го за ново разглеждане в СГС. Последваха отводи на съдии, докато накрая регистрацията бе отказана и от съда, и от ЦИК. В крайна сметка К. П. лично се ангажира с делото и отмени отказа, за да може СДС все пак да участва на изборите. "Възможно ли е в правова държава като България да има една партия, която да не се представлява от никого, и понеже няма регистрацията, тази партия да бъде изключена от политическия живот на страната, и то в момент на избори", риторично запита тогавашният председател на ВАС. **Случаят с откраднатата фирма на М.** Съдия Д. Й. бе основно действащо лице и в още един случай, станал пословичен за управленския мандат на С. М.. Става въпрос за кражбата на фирмата "Роял Център" ООД, извършена с активното съдействие на СГС. Заради този случай следовател от НСлС дори поставя въпроса за сваляне на имунитета □ през 2004 г., но после той е отстранен от разследването, а новите двама следователи приемат, че няма данни Й. да е извършила престъпление. В архива на ВСС има множество жалби и сигнали по хода на това дело от немския гражданин с български произход К. М.. През 2003 г. с решение на СГС той и синът му са извадени от "Роял Център" ООД, в която имат 50% дял. А в активите на фирмата е апетитен имот от 4384 кв. м. на столичния бул. "България", който светкавично е продаден от новия едноличен собственик за нищожна цена, дори под данъчната оценка. Става въпрос за "класическа" кражба на фирма, при която изключването на баща и син М. – съответно управител и съдружник, е извършено от другия съдружник на общо събрание, за което те не знаят. Решението на СГС за вписване на промените във фирмата е на съдия Й.. На нея са □ били представени не една, а 7 нотариални покани до М., съзнателно изпращани в продължение на

няколко месеца на стария адрес на фирмата, при положение, че според устава на дружеството известяването за събрание трябва да се прави до адреса им в Германия. Нещо повече, на всички нотариални покани при щемпела на нотариуса е вписано: "На посочения адрес няма такава фирма и такова лице." С други думи, двамата не са валидно уведомени. Съдия Й. не забелязва тези детайли и в седемте покани. Съвсем "случайно" публикацията в "Държавен вестник" се забавя, защото също така "случайно" съобщението за нея е изпратено, без да е приложен текстът за публикуване. М. губят правото да обжалват. Делото се следи от германското посолство у нас, германският посланик няколко пъти сигнализира главния прокурор, а прокуратурата го включи в делата с особена значимост. В крайна сметка всички бяха оправдани – нотариусът и помощник-нотариусът, а след това – и съдружникът, осъществил машинацията. Сега М. води дело срещу Софийския градски съд. Освен с всички тези скандали, управлението на С. М. се помни от колегите му и с обстоятелството, че в по-голямата част от мандата му нямаше централизиран конкурс и той предлагаше на ВСС съдиите от Софийския районен съд за назначение. Именно тогава предложи и добилата впоследствие не по-малко скандална известност В. Я., предпочитайки я пред други съдии с дългогодишен опит и по-добри показатели. **Ролята на ВСС** На целия този фон изглежда повече от абсурдно Съдийската колегия във ВСС да предпочете един компрометиран кандидат за шеф на градския съд. През годините обаче неведнъж сме ставали свидетели на случаи, в които съдебните кадровици правят именно това. Включително и точно при избор на председател на СГС. Допълнителни притеснения в тази посока будят слуховите в съдийските среди, че С. М. вече е търсил подкрепата на вископоставени политически фигури, които да окажат влияние върху вота във ВСС. Ситуация, която точно в мандат на ГЕРБ се е повтаряла и друг път, включително и с избора на главния прокурор С. Ц.. За да бъде изборът на нов председател на Софийския градски съд успешен, един от кандидатите трябва да събере поне 8 от 14 възможни гласа в Съдийската колегия на ВСС. Според действащи магистрати засега С. М. е успял да спазари поне 7, не без личното съдействие на депутата от ДПС Д. П. и адвокат Р. К., известен с това, че беше брокер на политическо влияние в кабинета "Станишев". Дали скандалният бивш шеф на СГС ще получи и така необходимия му осми глас, за да спечели нов управленски мандат, ще стане ясно в понеделник. Това обаче би било недвусмислен знак за поне две неща – че кадровата политика на новия ВСС няма да се различава особено от тази на стария, както и че компрометираната биография все така не представлява проблем за кариерното израстване на определени магистрати“.

Статията от 19.02.2018 г. е със следното съдържание: „Съдия Е. Г., когото колегите му в Софийския градски съд (СГС) подкрепиха преди седмица за титулярен председател, единствен отговори на въпроси на неправителствената организация "Антикорупционен фонд" във връзка с имуществото му. Другият кандидат в надпреварата – скандално известният бивш председател на СГС С. М., засега остава мълчалив по темата, въпреки че именно неговото имотно състояние буди далеч повече съмнения. Както Mediapool вече писа, Е. Г. е декларирал като семейно имущество един апартамент и две дворни места, други пет недвижими имота, спестявания от 3500 лева, седем покупки на акции, две коли на обща стойност 13 800 лева, три кредита за 196 000 лева, две ипотечи за 215 000 лева, както и разходи за обучение за 245 000 лева. В тази връзка от "Антикорупционния фонд" внесоха във ВСС следното питане: "Каква е частта от собствеността на Е. Д. Г. в имуществото, за което не е посочена такава в декларацията за имотното състояние и произхода на средствата за придобиване на имуществото?" Кандидат-председателят на СГС е дал подробен отговор, който бе качен на сайта на ВСС в понеделник. От него става ясно, че съдия Г. притежава заедно със съпругата си апартамент в София, две дворни места в Големо Бучино и около 11 дка земеделски земи в землищата на с. Карапелит и с. Дряново, община Добрич. "Всички декларирани акции са на мен и съпругата ми, като сме ги закупили по време на брака с общи средства. На мое име са закупени 58 акции на "КТБ" АД в периода 2008-2010 г. и 2120 акции на "Химимпорт" АД, закупени през същия период. Останалите акции са закупени на името на съпругата ми. Не съм продавал закупени акции на "КТБ" АД в периода около започването на проблемите с нея. Това не е правила и съпругата ми и никой от близките ми

роднини", посочва още Е. Г., който стана обект на атаки от медии, свързани с депутатата от ДПС Д. П., именно заради акциите си в КТБ. По отношение на задълженията на семейството му, магистратът уточнява, че със съпругата му изплащат ипотечен кредит с остатък от 126 000 лева и потребителски с остатък от 10 000 лева. Той изяснява и обстоятелствата около декларираните от него разходи за обучение в размер на около 245 000 лева. По думите му става въпрос за три различни стипендии, поети от различни организации след спечелени от него конкурси. "Първата е Държавният департамент на САЩ чрез Програмата "Рон Браун", администрирана от Българо-американската комисия за образователен обмен "Фулбрайт". Разходът е направен за обучението ми за магистър по право в Университета "Тюлейн", Ню Орлеанс, през 2002-2003 г. Вторият разход е направен от Американската агенция за международно развитие за обучението ми в Университета "Джорджтаун", Вашингтон, по американски граждански процес през периода август 2005 г.- февруари 2006 г. Третият разход е направен от Фондация "Джемс", Сан Франциско за изследване и запознаване със съдебните програми за медиация през периода август-септември 2011 г.", пише съдия Г. Конкурентът му С. М. обаче така и не изпрати отговори на въпросите, отправени до него. Членовете на Съдийската колегия във ВСС все пак биха могли да му ги зададат по време на изслушването, което ще предшества избора във вторник сутринта. От данните, посочени в имотната му декларация, става ясно, че М. официално е милионер към днешна дата, като е успял да натрупа спестяванията си освен от съдийски заплати, и от множество сделки с недвижими имоти, в които често участват и родителите му."

Статията от 20.02.2018 г. е със следното съдържание: „Съдийската колегия във Висшия съдебен съвет (ВСС) отложи във вторник дългоочаквания избор на нов председател на Софийския градски съд (СГС), след като се оказа, че единият кандидат е приет по спешност в правителствена болница и не може да се яви на изслушването. Става въпрос за бившия ръководител на съда между 2004 и 2009 г. С. М.. В началото на заседанието на колегията председателят □ Л. П. докладва служебна бележка, изпратена от здравното заведение, според която М. бил приет малко преди 23.00 часа в понеделник. Членовете на Съдийската колегия единодушно гласуваха изборът бъде отложен, след което П. покани другия кандидат Е. Г. в залата, за да му обясни ситуацията и да му се извини, че заради заболяването на М. избор във вторник няма да има. Така тази точка от дневния ред бе отложена поне до следващото заседание след седмица. С. М. и Е. Г. се самономинираха за поста, като на проведеното преди седмица Общо събрание на СГС мнозинството от градските съдии подкрепи Г. с 44 гласа срещу 25 за скандалния бивш председател на най-големия окръжен съд в страната. Мнението на магистратите не е задължително за ВСС, но би трябвало да послужи за ориентир кой предпочитат съдиите да ги управлява, особено предвид волята за съдийско самоуправление, която бе заложена в Закона за съдебната власт. Към двамата кандидати бяха постъпили въпроси за имотното им състояние от неправителствената организация "Антикорупционен фонд". Въпреки че оттам уточняват, че въпросите към М. са много повече, "което е логичен резултат от неговата активност на пазара на недвижими имоти и сериозно имуществено състояние под формата на декларирани банкови депозити и притежавани недвижими имоти", единствено Г. изпрати отговори. Непосредствено преди отложения във вторник избор, фаворитът на градските съдии стана обект на атаки от медии, свързани с депутатата от ДПС Д. П., заради обстоятелството, че притежава акции от КТБ, както и заради стипендии, финансирани от американски организации. Е. Г. изясни подробно тези въпроси в свое становище, изпратено на ВСС и публикувано на сайта на съвета в понеделник, според което той е придобил 58 акции от "КТБ" АД между 2008 и 2010 г., които нито той, нито негови роднини са продавали след срива и затварянето на банката. По отношение на атаките заради обученията му в САЩ, съдия Г. обясни, че е спечелил стипендиите след участие в конкурси. Те са били финансирани от Държавния департамент на САЩ чрез Програмата "Рон Браун", Американската агенция за международно развитие и от Фондация "Джемс". Конкурентът му С. М. обаче предпочете да не коментира въпросите, породени от данните в имотната му декларация. Според тях благодарение на негови сделки с недвижими имоти с участието на родителите му от 1999 г. насам към настоящия момент той

официално е милионер, въпреки че през цялата си кариера е бил единствено магистрат. Освен съмненията около стремителното му забогатяване, част от което съвпада с управленския му мандат в СГС, друг сериозен минус в биографията на съдия М. са множеството скандали, избухнали докато той беше председател на съда.

В статиите от 16.02.2018 г., 19.02.2018 г. и 20.02.2018 г. са публикувани въпроси на Антикорупционния фонд до двамата кандидати и отговорите на съдия Е. Г., като в статията от 20.02.2018 г. е посочено, че С. М. не е отговорил на въпросите.

Изразите, които според ищеца противоправно са накърнили достойнството му в статията от 12.02.2018 г., са следните: заглавието, както и че „очаквано“ не е получил подкрепата на колегите си. Следните твърдения според ищеца са клеветнически: че е разрешил СРС-тата по друга скандална разработка, че се говори, че се радва на благоразположението на ДПС, че най-шумните скандали свързани с отказаната изборна регистрация на СДС, както и със съмнително звучащите политически мотиви по решението около регистрацията на ръководството на главното мюфтийство.

Според съда заглавието представя обективно факта, че ищецът не е подкрепен от колегите си за председател на съда. Думата „очаквано“ съдът намира за оценка, която не излиза извън допустимите предели на свободата на словото. Всеки от фактите: разрешаването на СРС-та, отказаната изборна регистрация и регистрацията на главното мюфтийство не са нито позорящи, нито представляват обида, а са част от работата на съдията, както и от работата на председателя да разпределя дела между различните съдии. Ползването на благоразположението на ДПС обаче според настоящия съд е позорящо обстоятелство, като съдът не споделя доводите на ответниците, че тъй като става дума за уважавана партия от 30 години в политическия живот, не може да се говори за клеветническо твърдение. Няма съмнение, че ДПС е част от политическия живот повече от 30 години, но съдията според законовите и етичните норми не би следвало да се радва на благоразположението на който и да е участник в политическия живот. В статията информацията е поднесена така: „в съдийската гилдия неофициално се говореше“. След като не е посочен авторът на изявлението, а същото е представено като слух, в тежест на ответниците е да докажат верността на твърдението, което те не са сторили по делото. Ето защо, за това твърдение следва да се носи отговорност от автора.

Изразите, които според ищеца противоправно са накърнили достойнството му в статията от 16.02.2018 г., са следните: „скандалния милионер“ от заглавието, „известен както с близостта си до ДПС, така и със серията скандали, в които бе забъркано името му по време на управленския му мандат от 2004 до 2009 г.“, „доказано скандален магистрат“, „скандален бивш шеф на СГС“, „компрометиран кандидат“, „евентуалният му избор е гаранция за нови скандали в дейността на СГС и това не е предположение, а логично следствие от мандата му начело на съда“, посочването, че ищецът е бил замесен в много скандали „някои с политически оттенък, други с икономически, но най-вече отличаващи се със съмненията за корупция, които предизвикаха“. Твърденията, че притежава „шест недвижими жилищни имота“ и „неяснотите, около начина, по който е било генерирано“ имуществото ищецът определя като клеветнически. В исковата молба се посочва, че е направен опит имущественото състояние на ищеца да се свърже с дейността му като съдия и председател на СГС, като са посочени няколко казуса – „фалита на Кремиковци“, „отказаната регистрация на СДС“ и „откраднатата фирма на М.“. Тези имена и събития според ищеца не се намират в доказана причинно-следствена връзка с дейността му на магистрат. Ищецът твърди още, че в края на статията авторът се опитва да го забърка в несъществуваща лобистка схема, като сочел, че ищецът е търсел съдействие от „високопоставени политически фигури“ („неясно кои – цитирано по исковата молба) с цел да упражни натиск върху ВСС за избора му на председател на СГС, като било посочени „дори детайли“ – че е успял да „спазари поне 7“ от членовете на ВСС.

Съдът намира, че думата „скандален“, използвана многократно по повод времето, през което ищецът е бил председател на СГС, представлява оценъчно съждение. Тази оценка следва да се прецени като негативна, но в рамките на свободата на словото, доколкото не се

засяга личната чест и достойнство. Позоваването на думите на А. Х. А. (обвинение в подкуп) и на К. П. („позор за съдебната система“) без съмнение не е противоправно, както се посочва и във въззивната жалба, тъй като е цитиран авторът на изявленията. Самият ищец не търси вреди от точно тези изрази, поради което и преценката за противоправност в случая е без значение. Назоваването на ищеца „милионер“ и посочването, че притежава шест недвижими имота, не представлява клевета, тъй като не е за позорящо обстоятелство или престъпление, нито пък е обида, защото не е унижително за честта и достойнството. Казусите, които според ищеца, не се намират в доказана причинно-следствена връзка с дейността му на магистрат, са представени като казуси, развили се по време на председателството на СГС. Не се твърди, нито може да се изведе внушение, че имат връзка с неговата съдийска дейност. Изразите в исковата молба, които ищецът твърди да са му причинили противоправно вреди, са изведени от контекста на цялата статия, в какъвто смисъл са и доводите на ответниците. Търсенето на подкрепата на вископоставени политически фигури, които да окажат влияние върху вота във ВСС и „спазаряването“ според настоящия съд са обиди, тъй като според изначалното разбиране за разделение на властите съдебната власт би следвало да е независима от останалите две и по Конституция членовете на органа, призван да гарантира тази независимост, не би следвало да се влияят от политически фигури. Участие в лобистка схема ищецът не е сложил в кавички и действително няма такъв израз, но според съда изразът преувеличава внушението в статията и е собствена интерпретация на ищеца, която отразява неговото възприятие на думите на автора. За израза „близостта си до ДПС“ по вече изложените разсъждения съдът намира, че е клеветнически.

Вън от изложените по повод първите две от статиите изрази, за които следва да се носи отговорност, въззивният съд намира, че с част от съдържанието на първите две публикации е нарушен балансът между нуждата на обществото от информация и опетняването на доброто име на кандидата за председател на СГС. Този нарушен баланс, водещ до накърняване на достойнството на ищеца, съдът намира за противоправен по следните съображения. Подбраните изрази и начинът на поднасяне на информацията създават негативно впечатление за ищеца, като фактите и оценъчните съждения се размиват така, че публиката може да бъде заблудена, дори и да е с познания в областта. Сам по себе си, всеки от фактите, свързани с конкретни дела, както и с имущественото състояние на ищеца, не представлява клевета, но всички заедно в двете последователни статии в кратък период от време, нарушават изискването за добросъвестно представяне на информация и изкривяват обществената дебат. Вярно е, че няма нормативно закрепено задължение на журналистите да поднасят информацията обективно, като цитират източника си, но поведение в съответствие с професионалната етика би било добросъвестното и обективно поднасяне на информация, каквото в случая не е налице, още повече когато се отнася до информационен сайт с репутацията на „mediapool.bg“. Цитираните и представени с отговора на исковата молба интервюта на А. А., Н. Г., статии от в-к „Дневник“, електронния сайт „Фрогноз“, вестник „Сега“, сайтовете „vesti.bg“, „Параграф 22“, „Блиц“, „Dariknews“, „Капитал“ от 2008, 2009 и 2010 г., протоколи от заседание на ВСС от 2009 г. и от заседание на Съдийската колегия на ВСС от 2018 г., както и показанията на св. К. Н., не променят извода за нарушен баланс между правото на изразяване по чл. 10 от ЕКЗПЧОС и личните правата и достойнство. В публикациите от 12.02. и 16.02.2018 г. някъде е посочен авторът на използваните квалификации за ищеца – К. П., А. Х. А., но на повечето изрази автор е първият ответник, тъй като няма цитиране на източниците. За слуховете, подробно описани в първата и особено във втората публикация, и внушенията въз основа на тях, авторът не може да се освободи от отговорност.

Изразите, които според ищеца противоправно са накърнили достойнството му в статията от 19.02.2018 г., са следните: „скандално известният бивш председател на СГС“, опит за внушение, че в имотното състояние има нещо нередно, официално е милионер от спестявания от съдийски заплати и от множество сделки с недвижими имоти, в които често участват родителите му“. Тези твърдения съдът не намира за обидни или клеветнически, като за „скандален“, „милионер“ и посочването на имущественото състояние вече бяха

изложени съображения.

Изразите, които според ищеца противоправно са накърнили достойнството му в статията от 20.02.2018 г., са следните: наблягането на имущественото състояние, внушението, че е използвал служебното си положение и непозволени средства при генерирането му. Част от „стремителното му забогатяване“ съвпада с времето, през което е бил председател на СГС. Участието в „множество сделки с недвижими имоти“ с участието на покойните родители представлявало откровена и лесно доказуема лъжа и накрая „множеството скандали, избухнали докато той“ бил председател на съда. Въззивният състав не счита, че в тези изрази и в начина на поднасянето им е налице превратно упражняване на свободата на словото.

Сами по себе си обидата и клеветата са свързани с изживяването на негативни емоции. Независимо от това в тежест на ищеца е да установи вида, характера, и интензитета на тези негативни последици, както и това, че същите са настъпили именно в резултат на установената обида и клевета и неправомерно упражнено право на изразяване. По повод търпените неимуществени вреди съдът съобразява писмените доказателства, свидетелските показания и изслушаното заключение на СМЕ.

По делото се установява, че на 19.02.2018 г. ищецът е постъпил по спешност в Болница „Лозенец“, където е пролежал четири дни. От медицинската документация се установява, че преди хоспитализацията, ищецът е имал хипертония, поставен стент, гастроезофагеонорефлуксна болест. При хоспитализацията са установени хроничен ерозивен гастродуоденит, язва на онтринума с данни за скорошно кървене, хиатална херния, синдром на Малори – Вайс.

По делото не се установява твърдените в исковата молба вреди да са във връзка с точно тези публикации. Разпитани са св. А. С., колега на ищеца и П. Б., адвокат и съсед на ищеца и св. Ф. А., семеен приятел и семеен лекар на ищеца. Св. Б. разказва, че публикациите са го атакували професионално и морално, както и като баща, за който децата му до този момент са знаели, че е „вся и всьо“ и това съчетание е довело до негов срыв. Синът му се обадил на свидетеля да пита какво е състоянието на баща му. Дъщеря му седяла в другата стая и плачела. Съдът кредитира показанията относно разговорите на децата със свидетеля, но не намира, че техните тревоги са във връзка с публикациите в „mediapool.bg“, а със здравословното състояние на баща им.

Св. С. разказва, че след статиите ищецът считал, че останалите му колеги не желаят да работят с него, за да не бъдат замесени в скандал. Той се променил както физически, така и психически – отслабнал, затворил се в себе си, станал друг човек, не можел да спи, не желаел да общува с широк кръг хора. Чувствал се демотивиран, както при изпълнение на служебните си задължения, така и относно бъдещото си професионална реализация. Съдът кредитира показанията относно промяната в ищеца, но не приема, че тя се дължи на процесните публикации.

Св. А., по професия лекар, разсъждава при разпита си в с.з., че работата му е свързана с нервно-емоционално напрежение и „от време на време на човек му се случват тези неща“, следователно не е необичайно ищецът да получава хипертонични и стомашни кризи, за каквито разказва свидетелят. Съдът кредитира показанията на този свидетел относно генезиса на заболяванията при ищеца, тъй като му е семеен лекар от повече от 20 години.

Следва да се съобрази, че видно от представените от ответниците публикации в други медии от 2008 г., 2009 г. и 2010 г., ищецът многократно е бил обект на медийни публикации което, несъмнено, е било източник на съществено напрежение за него през годините и стресът, който са предизвикали те, е станал част от ежедневието му. Наред с това, на 12.02.2018 г., от когато е първата публикация за резултатите от гласуването на съдиите в СГС, изслушването на кандидатите и гласуването е продължило четири часа и половина (протокол от ОС на съдиите на СГС на л.167-231 от първоинстанционната преписка), а ищецът е следвало да се подготви по зададени предварително въпроси от съдиите В. В., С. Г., К. А. и А. Б.. На следващо място, във връзка с кандидатурата си за председател на СГС, е

получил въпроси за имущественото си състояние от Антикорупционния фонд, на които е имал възможност да отговори и те са му създали напрежение и самото участие в процедурата за избор на председател на СГС е било източник на стрес. Всички тези емоции неминуемо са оказали въздействие върху обостряне на състоянието му, довело до приема му в болница на 19.02.2018 г., а към тази дата ищецът вече е бил с установени хронични заболявания, за които очевидно причина не са статиите.

При изслушването на заключението на приетата по делото съдебно – медицинска експертиза, д-р К. В. Д. посочва, че установените при ищеца заболявания се влошават два пъти годишно, трябва да спазва диета и да провеждат лечение за цял живот. Такива заболявания са в причинна връзка с изживян психически стрес и според вещото лице могат да имат връзка с публикациите, като има предвид показанията на свидетелите по делото, но по изложените вече съображения съдът не намира за доказана причинната връзка между влошаването на здравословното състояние на ищеца и статиите. Заключението на вещото лице – гастроентеролог не е, а и по необходимост не може да бъде категорично относно тази причинна връзка.

Не се доказва точно тези статии да са препятствали кариерното развитие на ищеца, който е продължил да участва в конкурси за повишаване в длъжност, което признава и самият ищец и в какъвто смисъл са възраженията на ответниците. Не се доказва статиите да са влошили отношенията на ищеца в семейството му и децата му да са изгубили доверието с в него. Видно от приложените към отговора на исковата молба извадки от сайтове и вестници не за пръв път баща им е бил коментиран по повод дейността си като съдия и като председател на съда. Като съобрази и възрастта им към момента на статиите – и двамата са били студенти, като единият е учил в Англия, житейски нелогично е да са поставили под съмнение родителския и възпитателския авторитет на ищеца именно заради статиите от 12 и 16.02.2018 г. в “mediapool.bg”.

Следва да се съобрази и фактът, че ищецът е публична личност като бивш председател на СГС и търпимостта спрямо медийни публикации би следвало да е по-голяма, още повече като се съобрази, че същият е бил обект на такива публикации с набеждаване в извършване на престъпления по служба през 2008, 2009 и 2010 г. и следователно не за първи път чете за себе си в информационни сайтове и вестници. От значение е също, че противоправността по делото произтича от превратно упражнено право на изразяване по чл. 10 от ЕКЗПЧОС от журналист и не следва да се определя твърде високо обезщетение, тъй като би се стигнало до неоправдана в едно демократично общество намеса в това право. Като се отчете и стандарта на живот и среднестатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на делото, справедливият размер на обезщетението според настоящия състав е 4000 (четири хиляди) лева, които се дължат на основание чл. 84, ал. 3 ЗЗД и съобразно искането в исковата молба от 20.02.2018 г. до окончателното плащане.

По повод представените в с.з. от процесуалния представител на ищеца решения на Апелативен съд Пловдив, с които са присъдени значително по-високи обезщетения в полза на ищеца и на В. П., бивш председател на АС София, по повод неимуществени вреди от публикации в издания на „Ню медия груп“ АД настоящият съд намира, че тези публикации много по-съществено засягат честта и достойнството на лицата, за които се отнасят и за разлика от настоящото дело съдържат не само внушения, а и недопустимо навлизат в личния живот на ищите. Ето защо, според настоящия съд обезщетение над определената по-горе сума би било в разрез с обществения критерий за справедливост.

По повод отговорността на останалите трима ответници съдът излага следните мотиви.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл. 49 ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: 1) възлагане на работа от ответника на прекия причинител на вредите, причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които

не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (ППВС № 9/1966 г.); 2) осъществен фактически състав по чл.45 ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (ППВС № 7/1959 г. на ВС, т. 7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа. Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 7/58 г. отговорността по чл. 49 ЗЗД е обективна, за чужди виновни действия и е предвидена за по - лесното обезщетяване на пострадалите. Предявяването на иск по чл.49 от ЗЗД не изключва отговорността на прекия причинител на вредите и не пречка възможността за ангажиране и неговата отговорност по реда на чл.45 от ЗЗД, при наличието на посочените по-горе предпоставки деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина. Настоящият съд намира, че отговорността по чл. 45 ЗЗД се носи от Б. М., а по чл. 49 ЗЗД от издателя на електронното издание „Медияпул“ ООД като възложител. Издателят е този, който носи правото да възпроизвежда и разпространява едно произведение/ чл.43 и пар. 2, т.3 и т.4 от ЗАПСП/ и съответно издателят е този, който чрез съответната медия материали. Следователно издателят носи отговорност на основание чл. 49 от ЗЗД в качеството на възложител на работата по съставяне, подбор и поместване на материали и за верността на изнесената информация, както и че тя е резултат на добросъвестно журналистическо разследване. Издателят е този, който носи отговорност и при настъпване на вреди в резултат на публикуваните материали, независимо от това дали авторът на публикацията се намира в трудовоправни или гражданскоправни отношения с издателя или е свободно практикуващ журналист или гражданин (в този смисъл решение №404/2010 г по гр. д. № 907/2009 г на III ГО на ВКС). Неоснователни са доводите във въззивната жалба за липса на отговорност на дружеството, тъй като видно от вписването по партидата на дружеството в Търговския регистър в Агенция по вписванията му като предмет на дейност е посочено издаване на електронно издание медияпул /mediapool/ с два интернет адреса - mediapool.bg и mediapoolbg.com. Тези двама ответници следва солидарно да заплатят 4000 (четири хиляди) лева със законната лихва от 20.02.2018 г. до окончателното плащане.

По повод отговорността на С. Г. и Фондация „Инфоспейс“ , за които се твърди да е заради факта, че са действителни собственици на изданието, съдът излага следните съображения. Фигурата на действителния собственик е въведена във връзка с нормите за противодействие на финансиране на тероризма и изпирането на пари, а оттам е пренесена и при печатните и електронните издания. Целта на законодателя е да се постигне разкриване на действителните собственици на платформите за информирани, с оглед въздействието им върху обществеността. Друга цел е постигането на максимална прозрачност на медийния пазар и свеждане до минимум на възможностите за манипулиране на общественото мнение благодарение на безвъзмездно корпоративно или друго финансиране. Тази фигура обаче няма отношение към отговорността по чл. 49 ЗЗД, тъй като действителният собственик не е възложител на работата на лицето, от чието противоправно поведение са произтекли вреди. Авторът на публикациите няма преки отношения с действителния собственик и отговорността на юридическото лице – издател следва да се ограничи до самото юридическо лице-издател. Няма основание в закона и в съдебната практика за т. нар. проникваща отговорност (или буквално от английски „вдигане на корпоративното було“). Ето защо С. Г. и Фондация „Инфоспейс“ не следва да носят отговорност.

Тъй като е налице основание за солидарно осъждане само на двама от ответниците, останалите двама ответници не отговарят, основание за отговорността са две от четирите статии - тези от 12.02.2018 г. и от 16.02.2018 г., а в обжалваното решение всички ответници са осъдени солидарно за четирите статии, за яснота решението следва да бъде отменено изцяло. Вместо него следва да бъде постановено решение, в което Б. А. М. и „Медияпул“ ООД бъдат осъдени да заплатят на ищеца сумата от 4000 (четири хиляди) лева обезщетение за неимуществени вреди, причинени от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“ от 12.02.2018 г., озаглавена “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“ и от 16.02.2018 г. озаглавена „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния

милионер. На ход е ВСС“.

При този изход от спора следва да се променят разноските за първата инстанция и да се присъдят за настоящата инстанция съобразно уважената/отхвърлената част от жалбата спрямо обжалваемия интерес.

По разноските в първоинстанционно производство

Решението следва да бъде отменено изцяло в частта за разноските по изложените погоре съображения. Б. А. М. и „Медияпул“ ООД дължат разноски на ищеца съобразно уважената част от иска в размер на 460 (четиристотин и шестдесет) лева.

С оглед отхвърлянето на иска по отношение на С. Г. Г. и Фондация „Инфоспейс“ те не дължат солидарно с останалите двама ответници разноски на ищеца.

В полза на ответника Фондация „Инфоспейс“ следва да се присъдят разноски съобразно представения списък и договор за правна защита и съдействие в пълния размер от 3600 (три хиляди и шестстотин) лева адвокатски хонорар, тъй като спрямо този ответник искът е отхвърлен. Възражението за прекомерност на адвокатски хонорар, направено от адв. И., е неоснователно, тъй като претендираният и заплатен хонорар не надвишава приложимата редакция към деня на приключване на устните състезания пред СГС минимален хонорар съгласно НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Останалите ответници не са претендирали разноски и такива не следва да им се присъждат.

По разноските във въззивното производство

Жалбоподателят „Медияпул“ ООД е претендирал заплащане на ДТ в размер на 1200 лв. Предвид уважената част от жалбата ищецът, ответник по жалбата, следва да заплати 1120 (хиляда сто и двадесет) лв.

С оглед частичното отхвърляне на жалбата Б. А. М. и „Медияпул“ ООД дължат солидарно разноски на ответника по нея в размер на 200 (двеста) лева.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

Отменя решение № 267058 от 21.12.2021 г. на Софийски градски съд, ГО, 18 с-в по гр.д. 15441/2019 г. изцяло включително в частта за разноските и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Б. А. М., ЕГН ***** и „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381 да заплатят солидарно на ищеца С. В. М. ЕГН ***** обезщетение от 4000 (четири хиляди) лева на основание чл.49 ЗЗД и чл.45 ЗЗД за неимуществени вреди от публикации в електронната медия „Mediarool.bg“ от 12.02.2018 г. озаглавена “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“ и от 16.02.2018 г. озаглавена „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“ ведно със законната лихва от 20.02.2018 г. до изплащането, като ОТХВЪРЛЯ иска на С. В. М. за присъждане на разликата до претендираното обезщетение от 60 000 (шестдесет хиляди) лева и за публикации от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“.

ОТХВЪРЛЯ иска на С. В. М. с ЕГН ***** срещу С. Г. Г. ЕГН ***** и Фондация „Инфоспейс“ ЕИК 130629854 на основание чл. 49 и чл. 45 ЗЗД за солидарно заплащане на 60 000 лв. (шестдесет хиляди лева) обезщетение за неимуществени вреди, причинени от публикации в електронната медия „Mediapool.bg“, както следва - от 12.02.2018 г., озаглавена “Градските съдии не подкрепят С. М. за нов управленски мандат“; от 16.02.2018 г. озаглавена „Градският съд поиска за шеф неопитен съдия, а не скандалния милионер. На ход е ВСС“; от 19.02.2018 г. със заглавие „Само фаворитът на съдиите за шеф на СГС отговори на въпроси за имущественото си“ и от 20.02.2018 г. със заглавие „С. М. влезе по спешност в правителствена болница и отложи вота за СГС“, ведно със законната лихва върху главницата от 20.02.2018 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Б. А. М. ЕГН ***** и „Медияпул“ ООД ЕИК 130862381 солидарно да заплатят на С. В. М. с ЕГН ***** на основание чл. 78, ал 1 ГПК разноски за първата инстанция в размер на 460 (четиристотин и шестдесет) лева за държавна такса и адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА Б. А. М., ЕГН ***** и „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381 да заплатят солидарно на С. В. М. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК разноски за въззивната инстанция в размер на 200 (двеста) лева за адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА С. В. М. с ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК да заплати на Фондация „Инфоспейс“ ЕИК 130629854 разноски в размер на 3600 (три хиляди шестстотин) лв. за адвокатски хонорар за първата инстанция.

ОСЪЖДА С. В. М. с ЕГН ***** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК да заплати на „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381 разноски в размер на 1120 (хиляда сто и двадесет) лв. за държавна такса за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____